

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžr/98/2014
Identifikačné číslo spisu:	7011200555
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7011200555.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobkyne: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, L., právne zastúpená: JUDr. Eva Gelenky Hencovská, advokátka, Bajzova 2, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, Komenského 52, Košice, P.O.BOX 36, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Košice - mesto o preskúmanie nariadenia projektu pozemkových úprav č. 2011/00831-131-139/Mer zo dňa 30. marca 2011, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/13/2011-63 zo dňa 18. júna 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/13/2011-63 zo dňa 18. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Nariadením č. 2011/00831-131-139/Mer zo dňa 30.03.2011 predchodca žalovaného nariadil vykonanie projektu pozemkových úprav v k.ú. L., schváleného rozhodnutím OPÚ Košice - mesto pod č. 2011/00831-100-108/Mer zo dňa 10.03.2011, vypracovaného v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb."), z dôvodov usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom. Výkonanie projektu spočívalo vo vytýčení hraníc pozemkov v teréne vrátane trvalej stabilizácie nových hraníc a ich zameraním s následným vyhotovením geometrického plánu. Pozemky prenechané v nájme poľnohospodárskemu podniku vlastníckmi, sa vytýčia tak, že sa v teréne vytýčia iba význačné lomové body obvodu združených pozemkov, vzájomne združené pozemky budú zakreslené v geometrickom pláne a súradnice ich lomových bodov budú uložené na pamäťovom médiu. Po dohode so združením účastníkov projektových úprav bol

vypracovaný postup predchodcu na hospodárenie v novom usporiadaní, ktorý sa pripája k tomuto nariadeniu a spolu s ním sa zverejnil vyhláškou podľa § 14 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. a § 26 zákona o správnom konaní.

II.

Krajský súd v Košiciach rozhodujúc o žalobe žalobkyne na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/00831-131-139/Mer zo dňa 30.03.2011 napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že proti rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nemožno odvolať (§ 14 ods. 4 posledná veta zákona č. 330/1991 Zb. účinného do 30.03.2011). Nariadenie nepodlieha súdnemu prieskumu, pretože uvedené rozhodnutie aj keď zasahuje do práv žalobkyne nie je preskúmateľné preto, lebo samotné rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav napadnuté žalobou je právoplatné, pre oneskorene podané odvolanie žalobkyňou. V konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného žalobkyňa uviedla tie isté dôvody, ako v žalobe o preskúmanie nariadenia vykonania projektu pozemkových úprav.

Ak by súd rozhodoval aj v konaní o nariadení vykonania projektu pozemkových úprav v rovnakom rozsahu žalobkyňou uvádzaných žalobných dôvodov, vznikli by dve samostatné súdne rozhodnutia vzťahujúce sa k tej istej problematike, teda by súd rozhodoval o dotknutých právach žalobkyne dvomi rozhodnutiami, vzťahujúcimi sa na tú istú právnu otázku.

Vyššie uvedené konštatovanie súdu vyplýva zo žalobných dôvodov žalobkyne podaných na súd dňa 15.06.2011 vo veci nariadenia vykonania schváleného projektu pozemkových úprav, ktoré podľa názoru žalobkyne bolo vydané v rozpore so zákonom a preto tvrdí, že aj jeho výkon je v rozpore so zákonom. Vzhľadom na pokyn Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 4Sžr/5/2013 zo dňa 17.12.2013 krajský súd prejednal vec v senáte ako žalobu, i keď zastáva názor, že nariadením vykonania schváleného projektu pozemkových úprav v danom prípade nešlo o rozhodovanie o právach alebo povinnostiach žalobkyne. Uviedol, že legálnu definíciu rozhodnutia zákon o správnom konaní neobsahuje, uvádza iba základné vlastnosti, ktoré musí správne rozhodnutie obsahovať. Právnym dôsledkom rozhodnutia správneho orgánu je jeho záväznosť, ktorá znamená, že zaväzuje tak adresáta správneho rozhodnutia ako aj správny orgán. Od okamihu, keď bolo rozhodnutie vydané v predpísanej forme a doručené adresátovi, je platné. Rozhodnutiu správneho orgánu svedčí prezumpcia správnosti, kým nedôjde k jeho zrušeniu. Rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav je právoplatne skončené a platnosť takéhoto rozhodnutia trvá po celý čas jeho existencie, ak nedôjde k jeho zrušeniu. Z týchto dôvodov súd nemohol už preskúmať nariadenie vykonania projektových úprav v intenciách žalobných dôvodov, pretože žalobkyňa v žalobných dôvodoch namieta to, že jej v rámci konania o pozemkových úpravách bol predložený iba predbežný plán pozemkových úprav, definitívny výpis z rozdeľovacieho plánu jej nikdy nebol doručený ako aj ostatné dôvody, ktoré sú žalobnými námietkami spôsobujúcimi preskúmanie rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnej žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

III.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach považuje za nesprávny z dôvodu neúplného a nesprávneho zistenia skutkového stavu, kedy súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj aplikácie právnej normy vyplývajúcej z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/, d/,f/ O.s.p.

Krajský súd svoje rozhodnutie uvedené vo výrokovej časti predmetného rozsudku odôvodnil tým, že proti rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nemožno odvolať (§ 114 ods.

4 zákona č. 330/1991 Zb. účinného k 30.03.2011) a nariadenie nepodlieha súdnemu prieskumu, pretože uvedené rozhodnutie, aj keď zasahuje do práv žalobkyne, nie je preskúmateľné preto, lebo samotné rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, napadnuté žalobou, je právoplatné pre oneskorene podané odvolanie žalobkyňou.

S týmto názorom žalobkyňa nesúhlasí. Poukazuje na Ústavu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), článok 46 ods. 2, ktorý hovorí, že: „Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.“ Argumentácia súdu, ktorou podáva interpretáciu zákonnosti rozhodnutia zakladajúcej sa na prezumpcii správnosti a právoplatnosti, nie je správna.

Rozhodnutie ktorým bol vykonaný projekt pozemkových úprav v k.ú. L. je v rozpore s dohodnutými zásadami pre umiestnenie nových pozemkov, ako aj ustanoveniami zákona č. 330/1991 Zb.. Zákon v danom prípade jasne stanovuje, že správny orgán je povinný doručiť projekt pozemkových úprav účastníkom a vhodným spôsobom ho zverejniť aj v obci, zvyčajne na úradnej tabuli na dobu 30 dní.

Poukazuje, že jej bol predložený len predbežný plán pozemkových úprav, kde neboli označené výmery pozemkov. Končený výpis z rozdeľovacieho plánu jej ako účastníčke konania nikdy doručený nebol a projekt pozemkových úprav nebol doručený Združeniu účastníkov PU v Krásnej tak, ako to ustanovuje zákon. Z takéhoto konania vyplýva, že postup orgánu, ktorého výsledkom bolo schválenie rozhodnutia č. 2011/00831-100-108/Mer nebol správny a ani v súlade so zákonom.

Vzhľadom na to, že jej bol v rámci konania o pozemkových úpravách predložený len predbežný plán pozemkových úprav, kde neboli uvedené presné výmery pozemkov a definitívny výpis z rozdeľovacieho plánu jej nebol nikdy doručený tak, aby tam boli presne uvedené tak rozmery celkovej výmery ako aj presné umiestnenie pozemkov, nemohla sa dozvedieť, že jej pozemok č. 988/3 a 988/502 v k.ú. L. bol posunutý o 7 m a zúžený o 4 m oproti pôvodnému stavu 21 m. Nemohla teda podať v zákonom stanovenej tridsaťdňovej lehote námietku voči výpisu z rozdeľovacieho plánu, nakoľko z tohto plánu nebolo možné zistiť nezákonnosť pozemkových úprav. Z týchto dôvodov nebolo možné v predmetnej veci včas podať odvolanie voči rozhodnutiu, ktorým bol schválený projekt pozemkových úprav, nakoľko nezákonnosť tohto rozhodnutia vyšla najavo až pri reálnom premeraní pozemkov a to po uplynutí odvolacej lehoty. Tiež poukazuje, že v zásadách pri stanovení kritérií vyrovnania pozemkov, v bode 2, je uvedené, že odporúčaná šírka parciel nebude menšia ako 20 m. Tieto v uvedenom projekte pozemkových úprav neboli nikdy dodržané, čo je v rozpore s § 10 a nasl. zákona č. 330/1991 Zb.

Ďalej poukazuje, že projekt pozemkových úprav nebol doručený združeniu účastníkov PU v Krásnej, čím nebol dodržaný § 13 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb.. Združenie účastníkov PU v Krásnej vzneslo dňa 19.01.2011 na osobnom stretnutí správneho orgánu námietky, že došlo k porušeniu § 11 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb.. Vzhľadom na to, že na uvedené námietky nebolo prihladené, iniciovalo predstavenstvo združenia účastníkov PU v Krásnej ďalšie pracovné stretnutie na správnom orgáne 30.03.2011, kde opäť nedošlo k náprave. Napriek tomu, že z 12 účastníkov hlasovacím právom deväti žiadali o opravu mapovania z nového stavu v súlade so zásadami, k uvedenému nielen že nedošlo, ale navyše ani neboli informovaní o skutočnosti, že obvodným pozemkovým úradom už bolo vydané rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav. Tento projekt bol takto aj vykonaný.

V zmysle zákona č. 330/1991 Zb. je potrebné dodržiavať „zásady pre umiestnenie nových pozemkov“, ktoré v prípade tohto projektu pozemkových úprav neboli dodržané. Podľa odstavca 3.5 týchto zásad: Najmenšia výmera nového pozemku bude 800 m². Novo navrhované parcely budú pridelené do týchto projekčných blokov, kde má vlastník výmeru väčšiu ako 800 m². Ak vlastní podiely vo viacerých projekčných blokoch a výmera podielov je menšia ako 800 m² v jednom projekčnom bloku, poloha pozemkov bude určená do tých projekčných blokov, v ktorých má najväčší podiel výmery.

Spracovateľ projektu uvedené zásady nedodržiaval a u vlastníkov, ktorí mali výmeru od 62 m² do 327 m²

pridal ku parcele väčšiu výmeru a nie naopak. Vlastníci, ktorí v predmetnom projekčnom bloku mali nárok na väčšiu výmeru, naopak boli preradení do iného bloku, čím boli poškodení. Uvedený projekt pozemkových úprav je v rozpore so zásadami pre umiestnenie nových pozemkov a tým aj so zákonom NR SR č. 460/1990 Zb., Ústavou SR (č.l. 20).

Obvodný pozemkový úrad tým, že došlo k takémuto presúvaniu pozemkov v rozpore so zásadami vykonania uvedeného projektu pozemkových úprav porušil ústavu, nakoľko bezprecedentným spôsobom porušil princíp ochrany súkromného vlastníctva zakotvený v Ústave SR. Obvodný pozemkový úrad projekt pozemkových úprav schválil, ak voči nemu nie sú podané žiadne námietky. V opačnom prípade orgán prerokuje podané námietky do 90 dní a až následne rozhodne, či projekt pozemkových úprav schválil. Námietku podal pán E. pod č. 2011/00072. Námietka na Ministerstve pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, ktorý o nej rozhodoval ako druhostupňový orgán, bola dňa 16.03.2011 zamietnutá. Nakoľko na podanú námietku orgán vôbec neprihliadol, nápravu sa snažilo združenie účastníkov dosiahnuť stretnutím na správnom orgáne dňa 30.03.2011. V predmetnom prípade napriek podaným námietkam, správny orgán projekt schválil a následne tento projekt vykonal ešte pred tým, ako o týchto námietkach rozhodol. Takýto postup žalobkyňa považuje za nesprávny a nezákonný.

Krajský súd v Košiciach v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s týmito namietanými skutočnosťami žiadnym spôsobom nezaoberal. Nezdôvodnil prečo považuje rozhodnutie správneho orgánu za zákonné a správne. Súd výrok rozsudku neoprel o vykonané dokazovanie a vôbec neprešetril skutkový stav. Rozhodol len na základe doterajších vyjadrení správneho orgánu. Takéto zdôvodnenie rozsudku nepovažuje žalobkyňa za dostatočné a vzhľadom k tomu je napádaný rozsudok nepreskúmateľný. Naopak odchyľuje sa od právneho názoru najvyššieho súdu, ktorý bol obsiahnutý v uznesení zo dňa 17.12.2013 sp.zn. 6Sp/13/2011-46. Opäť neuviedol nijaké zdôvodnenie, ani konkrétne zákonné ustanovenie, prečo predmetné rozhodnutie pozemkových úprav považuje za nepreskúmateľné. Dôkazom uvedeného odchylenia je aj výzva Krajského súdu v Košiciach, kde je zrejmé, že krajský súd uvedený právny názor najvyššieho súdu nevzal do úvahy. Žiada aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

IV.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 07.08.2014. Uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 22.12.2011 pod č. 2011/00831-436, pričom sa stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, ktorý žalobu zamietol, nakoľko v ustanovení § 248 O.s.p. je uvedené, že súdy nepreskúmajú

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu veci, ak sami o sebe neznamenajú právnu prekážku povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak sami o sebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Zdôrazňuje, že žaloba nesmeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno preskúmať na súde cestou správneho súdnictva, pretože nejde o rozhodnutie ale o nariadenie podľa § 14 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. Ide o individuálny správny akt slúžiaci na vykonanie rozhodnutia o schválení PU Krásna, čo je dôležité pre uvedenie si voči čomu smeruje opravný prostriedok žalobkyne.

Uvádza, že v tejto vedenej veci Krajský súd Košice už konanie raz zastavil, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“ aj „Najvyšší súd SR“) rozsudok zrušil, ale len preto, že vo veci preskúmania rozhodnutia o schválení PU Krásna vedenej pod sp.zn. 5Sp/12/2011 ešte Krajský súd v Košiciach právoplatne nerozhodol. Avšak medzitým už došlo k právoplatnému skončeniu súdneho

sporu - Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Sp/15/2011-34 zo dňa 07.08.2013 zamietol žalobu (správne má byť zastavil konanie, poznámka odvolacieho súdu) voči rozhodnutiu o schválení PU a konanie zastavil, čo potvrdil aj Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 4Sžr/29/2013 zo dňa 17.12.2013 a potvrdilo sa tak právoplatné rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav č. 2011/00831-100-108/Mer, ktoré je teda v súlade so zákonom. V tomto prípade právoplatne skončené súdne konanie vo veci preskúmania rozhodnutia o schválení PU 5Sp/12/2011, pre ktoré Najvyšší súd SR neodporučil zastaviť toto konanie, ale ho len prerušiť, dáva predpoklady na tentokrát zákonné zastavenie tohto konania a zamietnutie žaloby. Správny orgán teda predmetným nariadením nariadil vykonanie rozhodnutia o schválení PU č. 2011/00831-100-108/Mer, ktoré ako to skonštatoval súd (Krajský súd Košice a Najvyšší súd SR), bolo vydané v súlade so zákonom, pretože je žaloba voči nariadeniu neodôvodnená aj z týchto dôvodov. Ak je totiž rozhodnutie o schválení PU v súlade so zákonom, nemôže byť nariadenie, ktoré ho následne len vykonáva pri použití logických súvislostí imperfektné.

Ďalej poukázal, že žalobkyňa v odvolaní na str. 4 ods. 4 veta č. 2 uvádza, že konečný výpis z rozdeľovacieho plánu jej ako účastníčke konania nebol nikdy doručený. Na túto odvoláciu námietku žalovaný uviedol, že postupoval v súlade s § 12 ods. 9 a § 13 zákona č. 330/1991 Zb. a dodržal v tejto zákon.

S prihliadnutím na uvedené navrhol potvrdenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/13/2011-63 zo dňa 18. júna 2014.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 O.s.p.). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 01.04.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočným východiskom pre vyslovenie výroku rozsudku.

Odvolací súd má za to, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb."), po schválení projektu pozemkových úprav okresný úrad nariadi jeho vykonanie. K nariadeniu pripojí a spolu s ním zverejní so združením účastníkov dohodnutý postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnuté rozhodnutie o ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobkyňa v predmetnom konaní o nariadenie vykonania pozemkových úprav namieta skutočnosti, ktoré boli spôsobilé a právne relevantné na

preskúmanie rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 10.03.2011 č. 2011/00831-100/Mer, ktorým bol schválený projekt pozemkových úprav k.ú. L. je právoplatné. Skutočnosť, že žalobkyňa podala proti uvedenému rozhodnutiu opravný prostriedok po zákonom stanovenej lehote a z toho dôvodu bolo konanie zastavené, nemôže ísť na ťarchu napadnutého rozhodnutia o nariadenie vykonania pozemkových úprav zo dňa 30.03.2011 č. 2011/00831-131-139/Mer. Preskúmané rozhodnutie o nariadenie vykonania pozemkových úprav je vykonávacím rozhodnutím správneho orgánu v tom zmysle, že toto rozhodnutie len právoplatný stav, ktorý bol po ukončení tzv. námietkového konania (podľa zákona č. 330/1991 Zb.) so všetkými účastníkmi vyriešený a ustálený tak, ako je uvedené v § 13 ods. 4, v spojení s ods. 6 zákona č. 330/1991 Zb., realizuje. Súd je názoru, že ak je schválený projekt pozemkových úprav právoplatný, nemôže byť nariadenie, ktoré ho následne má vykonať, nezákonné.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nedá nespomenúť zásadu, ktorá platila už v rímskom práve a podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich pochybením, či zanedbaním môžu aj strácať. To isté platí o využívaní zákonných procesných ustanovení.

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutia postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmavania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Skutočnosť, že žalobkyňa podala odvolanie proti schválenému projektu pozemkových úprav č. 2011/00831-100-Mer zo dňa 10.03.2011 oneskorene, t.j. po uplynutí zákonnej lehoty a následne namietala nariadenie vykonania pozemkových úprav č. 2011/00831-131-139/Mer zo dňa 30.03.2011 námietkami, ktoré boli spôsobilé len na preskúmanie rozhodnutia a schválení projektu pozemkových úprav, nemožno podľa najvyššieho súdu považovať za porušenie práva upraveného v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobkyňa v žalobe neuplatnila dôvody spochybňujúce zákonnosť preskúmaného rozhodnutia v tejto veci. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedoručenie projektu pozemných úprav Združeniu účastníkov PÚ v Krásnej, takýto subjekt predmetnú žalobu nepodal, preto ani na uvedenú námietku odvolací súd nemohol prihliadnuť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná, preto jej súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.